

Aduersus eos, qui dicunt terrae motus a terrae inflatione fieri

**Πρὸς τοὺς λέγοντας, ἀπὸ ἐμπνευματώσεως τῆς γῆς τοὺς σεισμοὺς
γίνεσθαι**

Εἴπατε ήμῖν οἱ ἀπὸ καρδίας λαλοῦντες καὶ οὐκ ἐκ στόματος Κυρίου· ἐὰν ὑμῖν εἴπωμεν τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Ψαλμῶδοῦ, οὐ πιστεύετε; Λέγει γάρ· ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. Καί· συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτὴν· ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. Ὄμοίως καὶ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ δικαίῳ Ἰώβ· φάσκει γάρ τὸ θεῖον λόγιον· ὁ σείων τὴν ὑπὸ οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στῦλοι αὐτῆς σαλεύονται· ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρων κατασφραγίζει· ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ περιπατῶν ὡς ἐπὶ ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης· ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἐσπερον, Ἀρκτοῦρον καὶ ταμιεῖα νότου· ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Καὶ πάλιν λέγει· ἐκτείνων βορρᾶν ἐπ' οὐδέν, κρεμάζων δὲ γῆν ἐπὶ οὐδενός· ὁ δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ. Ταῦτα ἀκούοντες, οὐ πιστεύετε, διότι ἐμπενευμάτωται ὁ νοῦς ὑμῶν τῇ ἐλληνικῇ κραιπάλῃ· ὅθεν καὶ ληροῦντες φατε ὅτι ἐξ ἐμπνευματώσεως τῆς γῆς γίνονται οἱ σεισμοί, καὶ οὐκ ἐξ ἐπισκέψεως Κυρίου. Εἴπατε οὖν ἡμῖν τὸν τρόπον, πῶς σεισμοῦ γενομένου καὶ σαλευομένης τῆς μιᾶς ἀρούρας, ἐξ τότε σαλευομένης, τῆς δὲ ἐτέρας μὴ σαλευομένης, οὐκ ἀποτέμνεται ἡ σαλευομένη ἄρουρα τῆς μὴ σαλευομένης, ἀλλ' ὥσπερ κῦμα θαλάσσης παρελθὸν μετὰ τὴν κίνησιν τοῦ κύματος πάλιν τὸ ὕδωρ ἐν τῷ αὐτῷ καθίσταται, οὕτω καὶ τῆς γῆς σαλευομένης τάξει κυμάτων μετὰ τὸν σεισμὸν ὡσαύτως καθίσταται ἡ γῆ. Εἴπατε δὲ ἡμῖν πάλιν τὸν τρόπον, πῶς σεισμοῦ γενομένου τὰ ὅρη τὰ πρὸς Ἀρμενίαν διεστῶτα ἀπ' ἀλλήλων, συνέκρουσαν ἀλλήλοις, ὥστε ὡς πῦρ ἐξαφθῆναι καὶ καπνὸν πολὺν σφόδρα ἀνιέναι, ὡς ἀπὸ ἱκανοῦ διαστήματος τοῦτον ὀραθῆναι. Καὶ πάλιν διασταθέντα τὰ ὅρη ἔστη ἔκαστον ἐν τῇ ἴδιᾳ τάξει καὶ τῷ ἴδιῳ τόπῳ. Τίς οὖν ἀναγγελεῖ τοῦτον τὸν τρόπον; Πῶς δὲ πάλιν σεισμοῦ γενομένου ἐν ἐκστάσει γίνονται οἱ ἐν θαλάσσῃ πλέοντες, καὶ τῆς νηὸς πολλάκις ἐκατέρωθεν ὑπὸ κυμάτων τυπομένης, οὐ λέλησται τούτους ὁ σεισμός; Τῶν γὰρ φατνωμάτων ἦτοι καταλεκτίων καὶ τῶν λοιπῶν σκευῶν τῶν ὅντων ἐν τῷ πλοίῳ παρὰ τὸ εἰθισμένον συγκρουόντων καὶ σαλευομένων, ἐν ἐκστάσει γίνονται οἱ πλωτῆρες τοῦ ἐπικειμένου σεισμοῦ. Ἀκούσατε οὖν καὶ σύνετε τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου λεχθέν, ἵνα τῆς ὅντως σοφίας καταξιωθῆτε· ἔφη γάρ· μηδὲς ἔαυτὸν ἀπατάτω· ὁ θέλων ἐν ὑμῖν σοφὸς γενέσθαι ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἔστι. Γέγραπται γάρ· ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καί· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Ἀποθέμενοι οὖν τῆς ἐλληνικῆς ἀβελτηρίας τὴν ἄνοιαν, καὶ ὑπερθαυμάσαντες τὴν δυναστείαν τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, βοῶτε μετὰ τοῦ Προφήτου· μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.